

РЕШЕНИЕ

№ 2631

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11932** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

2

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от И. Г. Н., против Решение без дата, постановено по НАХД № 16720/2012 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 14^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от началника Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“, [населено място] постановление № 42-0001919/05.07.2012 г., с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 500 лева, на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози, за нарушаване разпоредбата на чл. 12б, ал. 10 от същия закон – превозвал товари за собствена сметка, между два пункта на територията на Република Б., с моторно превозно средство от категория № 3, с допустима максимална маса над 12 тона, без да притежава лиценз за обществен превоз на товари.

Касаторът, с изложените в жалбата доводи определя решението на СРС като неправилно, поради това, че: Съдът не проявил процесуална активност да установи фактите, като не е разпитал в качеството на свидетел съставителя на процесния АУАН; отговорността му е ангажирана, без да е извършил административно

нарушение, понеже автомобилът е бил без товар в момента на проверката. В съдебното заседание не е представляван.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Възивният съд е възприел фактическата обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно, че: на 02.04.2012 г. И. Н. управлявал товарен автомобил – самосвал, „М. 41.463 ВФ“, рег. [рег.номер на МПС] , категория № 3 с допустима максимална маса над 12 т., собственост на [фирма] в [населено място], по [улица], в посока [населено място], без да притежава лиценз за обществен превоз на товари, нарушавайки разпоредбата на чл. 12б, ал. 10 от Закона за автомобилните превози. Към момента на проверката превозното средство било без товар.

Възивният съд, противно на становището на касатора е проверил обективно, пълно и всестранно фактическата обстановка, излагайки мотиви за това, че извършването на нарушението е установено по несъмнен начин и по време на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила. Съдът е обсъдил релевантните факти и правилно е приел, че констатираното деяние осъществява от обективна и от субективна страна състава на административното нарушение по чл. 93, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, съобразявайки легалната дефиниция на понятието „превоз на товари“, дадена с § 1, т. 2 ДР на същия закон. В този смисъл, за извършване на нарушението е без значение, дали камионът е бил натоварен и районният съд правилно е приел липса в случая, на изключенията, предвидени с чл. 12б, ал. 1, т.т. 1-5 З.. Съобразно правилото на чл. 12б, ал. 10 ЗАВП, касаторът като водач на МПС с обща маса над 12 тона, е можел да извършва превоз, само ако притежава и представи валиден лиценз за това. Касаторът не твърди да е притежавал такъв лиценз.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. Ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без дата, на Софийския районен съд, НО, 14^{-ти} състав, по НАХД № 16720/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

